

Tirsdag d. 11. september og onsdag d. 12. september 2018. CAIRO CONFIDENTIAL

THE NILE HILTON INCIDENT. Sverige, Danmark, Tyskland, Frankrig 2017. Instr.: Tarik Saleh. Manus: Tarik Saleh. Medv.: Fares Fares, Mari Malek, Yasser Ali Maher. Længde: 106 min.

Filmen er en klassisk krimi - flyttet til Mellemøsten. Hovedpersonen Noredin, kommissær i kriminalpolitiet i Cairo, er en antihelt af den klassiske skole, enkemand efter en trafikulykke, gældsæt og desillusioneret. En ung kvinde findes myrdet med halsen skåret over på et luksushotelværelse. Det eneste vidne er en sudanesisk stuepige, nu forsvundet, så Noredin får ordre til at lukke sagen med forklaringen: selvmord. Men i trods mod denne begynder han at grave i sagen. Det er som i alle gode krimier: En detektiv går rundt og banker på døre, folk fra forskellige samfundslag lukker op, og efterforskningen bliver et røntgenbillede af den herskende samfundsorden. Denne krimi får sit særlige perspektiv ved at være henlagt til de dage, da de voldsomme uroligheder i Cairo kulminerede i 2011. Den er spændende, vedkommende og kritisk.

Tirsdag d. 2. oktober og onsdag d. 3. oktober 2018. DOBBELTSPIL

BACKSTABBING FOR BEGINNERS. Danmark, Canada, USA 2018. Instr.: Per Fly. Manus: Daniel Pyne, Per Fly. Medv.: Theo James, Ben Kingsley, Jacqueline Bisset, Belçim Bilgin. Længde: 108 min.

Den unge Michael har fået drømmejobbet i FNs hjælpeorganisation Oil-for-Food, men opdager snart, at korruptionen trives, der svindles med milliarder, og alle lukker øjnene. Hans dilemma består i valget mellem loyalitet overfor hans overordnede i systemet og forpligtelsen til at gøre omverdenen opmærksom på den klart dokumenterbare korrupktion. Skal han vove at være whistlebloweren, der sætter sig op mod et helt system? Det er denne udviklingshistorie, Michael gennemgår i filmen, og dens vigtigste skikkelser bliver derfor hans modspillere, især hans overordnede Pasha (Ben Kingsley), som nok er filmens mest fængslende figur, for hvor meget tror han egentlig selv på sine rænker? ER korrupktion et nødvendigt onde? Per Fly konkluderer ikke, moraliserer ikke. Filmen er et eksempel på, at en entydig konklusion ikke er nødvendig, for at en film kan blive både væsentlig og underholdende. Filmen er baseret på danske Michael Soussans selvbiografiske bog ”Bedrageri for begyndere - mit lynkursus i internationalt diplomati”.

Tirsdag d. 23. oktober og onsdag d. 24. oktober 2018. *EN FANTASTISK KVINDE*

UNA MUJER FANTASTICA. Chile 2017. Instr.: Sebastián Lelio. Manus: Sebastián Lelio, Gonzalo Maza. Medv.: Daniela Vega, Francisco Reyes, Luis Gnecco. Længde: 104 min.

Marina, der er servitricer og drømmer om at blive sangerinde, har et smukt og varmt kærlighedsforhold til den 20 år ældre Orlando. Efter den hede nat efter hendes fødselsdagsfest dør han, og så begynder den virkelige film. Orlandos kone og familie vil på ingen måde acceptere den transkønnede Marina, som de på enhver måde forsøger at få ud af deres familie. Men hun er en fantastisk kvinde, der kæmper og nægter at være offer. Hun rejser sig og vil vise, at hun har ret til det liv, som hun kalder sit. Det er en stærk og anderledes film – både afsindig i sit nærmest magiske billedsprog og vild og modig, når vi bliver et med Marina. Manuskriptet fik en Sølvbjørn i Berlin i 2018, og filmen blev bedste udenlandske film ved Oscar 2018. Det er også en fantastisk film.

Tirsdag d. 6. november og onsdag d. 7. november. 2018. *EN HUSTLERS DAGBOG*

MÅSTE GITT. Sverige 2017. Instr.: Ivica Zubak. Manus: Ivica Zubak, Can Demirtas. Medv.: Can Demirtas, Jörgen Thorsson, Lena Endre. Længde: 97 min.

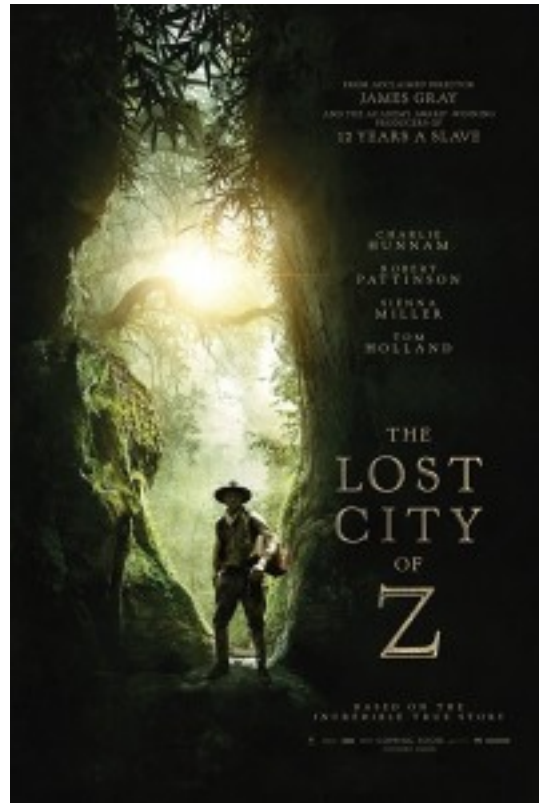
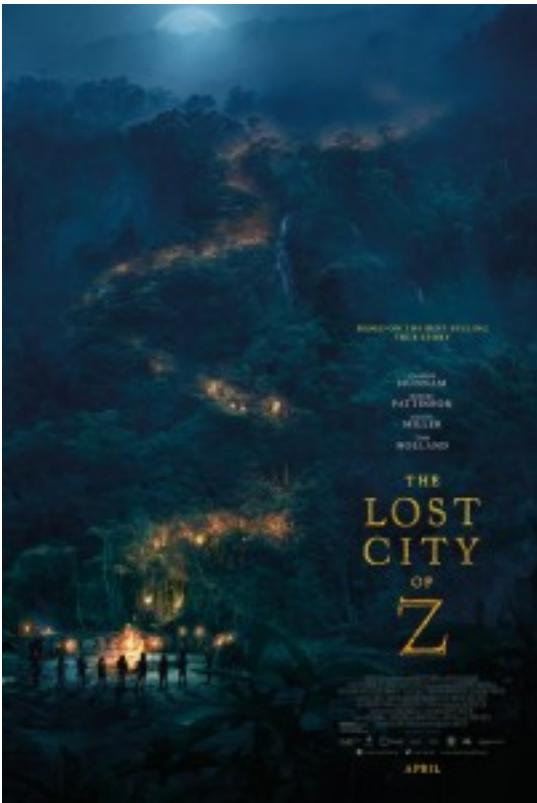
Metin med tyrkiske rødder bor i en ghetto i en forstad til Stockholm og ernærer sig ved tyveri og hæleri sammen med vennerne fra det hierakiske ghetto-samfund. Her er værdierne loyalitet, respekt og ære. Selvom Metin er småkriminell, drømmer han om at blive skuespiller, og han skriver også dagbog. Han er kvik og charmerende, og der er potentiale i ham til at leve et andet liv. Ved et tilfælde falder hans dagbog i hænderne på en forlægger, der ser muligheder i udgivelse af dagbogen, som han tror kan blive større end *Jeg er Zlatan*. Der er penge i kontroversielle beretninger fra parallelsamfund. Det sætter naturligvis Metin i et dilemma, da dagbogen også rummer fortrolige oplysninger om det kriminelle miljø. Filmen bliver markedsført som en gangsterkomedie à la *Jalla, Jalla*, men det er faktisk ikke berettiget. Filmen er nemlig et alvorligt og interessant portræt af en person, der er splittet mellem det omgivende samfunds forventninger og ghettos interne miljø. Sammenstødet mellem det lavkulturelle ghettomiljø og det højpandede litterære og kulturelle miljø er dramatisk motor i filmen og undertiden også ganske komisk, men det er Metins rastløse, afmægtige skikkelse, man husker.

Tirsdag d. 20. november og onsdag d. 21. november 2018. *FRANTZ*

FRANTZ. Frankrig, Tyskland 2016. Instr.: Francois Ozon. Manus: Francois Ozon, Philippe Piazza. Medv.: Pierre Niney, Paula Beer, Ernst Stötzner. Længde: 113 min.

Året er 1919, og den 24-årige Anna bor hos ægteparret Hans og Magda efter, at deres søn, som også var Annas forlovede er blevet dræbt i krigen. På kirkegården møder Anna den franske Adrien, som er kommet for at lægge blomster på Frantz's grav. Adrien bliver hurtigt en del af den lille familie, og Frantz's forældre og Anna sluger grådigt enhver detalje, som Adrien kan fortælle om Frantz og deres venskab i fortiden i Frankrig. Men Adrien bærer på en hemmelighed, og da den bliver afsløret, må han rejse fra Tyskland og tilbage til Frankrig. Man må se filmen for at finde ud af, hvad der så sker. Filmen *Frantz* forener en billedskøn sort-hvid side med pludselige udbrud af farve. Det er en skæbnefortælling, der gennem hele forløbet leger med forventninger og menneskers evne til at finde mening og troværdighed i de fortællinger, vi vælger at fortælle og tro på. Filmen er foruroligende god, og man bliver ikke sådan færdig med den. Et must for enhver filmklub.

Søndag d. 25. november kl.15.30. Jubilæumsforestilling i sal 5. *THE LOST CITY OF Z*

Vi fejrer filmklubbens 50-års jubilæum, og Fotorama inviterer på et glas vin før forestillingen, der starter kl. 16.00.

THE LOST CITY OF Z. USA 2016. Instr.: James Gray. Manus: James Gray. Medv.: Charlie Hunnam, Robert Pattinson, Sienna Miller, Tom Holland. Længde: 141 min.

Filmen er baseret på en virkelig historie om Percy Pawcett, som i begyndelsen af det 20. århundrede foretog adskillige ekspeditioner ind i Amazonas jungle. Han bliver egentlig sendt afsted for at kortlægge grænsen mellem Bolivia og Brasilien, men bliver optaget af at finde en tabt civilisation. Han er en mand, der vil det umulige, og som hele tiden drages mod "det vilde". Han kan ikke blive hjemme, da han føler sig mere hjemme i naturen end i civilisationen. Det er en film, der ligesom Apocalypse Now og Fitzcarrelde udforsker ikke blot det "vilde" i det fremmede, men også det "vilde" i os selv. Det er en film, der har fået form, som den klassiske Hollywood-storfilm med en historie, der spænder over flere årtier.

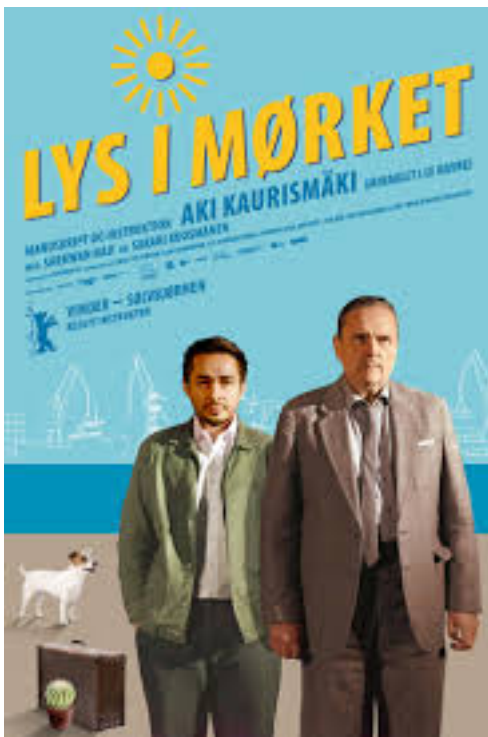
Billederne af Amazonas grønne jungle er betagende smukke og langt mere dragende end de mørke farver hjemme i England. Det er en film, som handler om offervilje og menneskets konstante behov for at udforske det uudforskede og om besættelse. Der spilles kompetent, og man er med på alle de dragende rejser.

Tirsdag d. 4. december og onsdag d. 5. december 2018. HJERTETS VEJ

RÉPARER LES VIVANTS. Frankrig, Belgien 2016. Instr.: Katell Quillévére. Manus: Katell Quillévére, Giles Taurand. Medv.: Tahar Rahim, Emmanuelle Seigner, Anne Doval. Længde: 103 min.

Den unge mand Simon bliver efter et tragisk biluheld erklæret hjernedød, og i Paris venter Marianne på et nyt hjerte. Vil Simons forældre give tilladelse til organdonation, således at døden kan blive til livet for et andet menneske? Det er det alvorlige dilemma i filmen, der poetisk og meget smukt og renfærdigt lader os møde alle de instanser, der er involveret i denne proces. Det gælder læger, sygeplejersker og pårørende, der alle er skildret med stor sympati og nærmest beundring. Filmen behandler et alvorligt emne, ja også et etisk dilemma om aktiv dødshjælp på en sober og usentimental måde. Det er et voksendrama om livets og dødens store spørgsmål. Man kan også se filmen som et partsindlæg i debatten, om ikke alle mennesker burde være registreret som organdonorer? Det er en film, der sætter tanker i gang og stiller spørgsmål.

Tirsdag d. 8. januar og onsdag d. 9. januar 2019. *LYS I MØRKET*

TOIVON TUOLLA PUOLEN. Finland, Tyskland 2017. Instr.: Aki Kaurismäki. Manus: Aki Kaurismäki. Medv.: Ville Virtanen, Kati Outinen, Sherwan Haji, Sakari Kousmanen. Længde: 100 min.

I starten af filmen ankommer den syriske flygtning Khaled som blind passager på et fragtskib til Helsinki. Parallelt med Khaleds historie følger vi skjortesælgeren Wikström, der netop har solgt sin forretning, tjent en masse penge i poker og så købt en restaurant, *Det Gyldne Krus*, som han nu vil drive. Tilfældigt møder de to hinanden, efter at Khaled har fået afslag på sin asylansøgning, er flygtet fra asylcenteret og lever under jorden. Wikström giver ham husly og arbejde, og der opstår et slags familiefællesskab mellem de to og stedets tre tjenere. Er det så en film, der bringer væsentlige moderne emner på banen såsom borgerkrigen i Syrien, flygtningestrømmene og de kultursammenstød, det medfører? Både ja og nej. For det er en ægte Kaurismäki-film: Underspillet humor, fyldt med deadpan-replikker, scener med nerve og nærvær, øjeblikke af stilhed og ro. Men

Kaurismäki, der fortjent fik en Sølvbjørn i Berlin for bedste instruktion, er en sand humanist, en optimist, der tror på det gode i mennesket. Derfor går man glad fra filmen.

Tirsdag d. 22. januar og onsdag d. 23. januar 2019. *PATRIARKEN*

MAHANA. New Zealand 2016. Instr.: Lee Tamahori. Manus: John Collee. Medv.: Temuera Morrison, Akuhata Keefe, Regan Taylor. Længde: 103 min.

Vi er i New Zealand i begyndelsen af 1950'erne, og vi følger to store maorifamilier, som af ukendte årsager ligger i strid med hinanden. Alle familiemedlemmer arbejder som fårehyrder for de hvide storbønder, og både i skolen og i en retssalssekvens i filmen oplever man, hvor undertrykt en position New Zealands oprindelige befolkning endnu befinder sig i. Familierne er udpræget patriarkalsk styret. Mahana-familiens yngste søn, der er filmens sympatiske oprører, lider dels under samfundsundertrykkelsen, men endnu mere under familiestridighederne og den traditionelle bedstefars - patriarkens - dominans i familien. Det er da også ham, der finder et gammelt fotografi, der måske kan forklare den årelange strid mellem egnens dominerende fårehyrdefamilier. Filmholdet fra Maori-filmene "Once Were Warriors" fra 1994 står bag filmen, der helt realistisk, på helt gammeldags vis og i et roligt tempo fortæller historien, viser de samfundsmæssige vilkår, blotlægger konflikterne og fører os frem mod forsoning og moderne regelsæt. Det er en dejlig film.

Tirsdag d. 5. februar og onsdag d. 6. februar 2019. *STALINS DØD*

THE DEATH OF STALIN. England, Frankrig 2017. Instr.: Armando Iannucci. Manus: Armando Iannucci, David Schneider, Ian Martin. Medv.: Jeffrey Tambor, Steve Buscemi, Michael Palin, Olga Kurylenko. Længde: 106 min.

Er der begivenheder eller personer i verdenshistorien, der er så grusomme, onde eller altødelæggende, at man ikke kan se dem i et satirisk/humoristisk lys? Det mener instruktøren Armando Iannucci ikke, ligesom Chaplin ikke gjorde det med *Diktatoren*. *Stalins død* er en forrygende, absurd satire over magtkampen i Sovjetunionens top efter Stalins død. Året er 1953, og åbningsscenen er en direkte transmission af en koncert, som udvikler sig, da Stalin himself ringer til teknikrummet og forlanger en grammofonoptagelse af den igangværende symfoni. Men der er ingen optagelse. Og så går det ellers løs. Vi præsenteres for en gal despot og det terrorregime, der gennemsyrrer landet. Senere får Stalin en hjerneblødning, men ingen tør gå ind til ham. Da han dør, går magtkampen i gang, og endnu en række morsomme scener udspilles med replik- og skuespilkunst på et meget højt niveau. Filmen er ikke fuldt historisk korrekt, men persongalleriet er hentet fra den brutale sovjetiske virkelighed, og en stribe af de bedste engelsktalende skuespillere er på rollelisten. Steve Buscemi spiller reformpolitikeren Khrusjov, der konstant manipulerer for at udmanøvrere sine fjender.

Simon Russel Beale er en rasende, manisk og eksplosiv Berija, der har utallige menneskeliv på samvittigheden, og hvis dødslistes var frygtet af selv den mest loyale partisoldat. Michael Palin spiller Molotov, der for at redde sit eget liv, patetisk og kujonagtigt konstant forsøger at være på den rigtige side og sågar indrømmer, at hans egen kone er forræder. Stalins død er, udover 2 timers klovneri, et skræmmebillede på, hvad der sker, når enkeltpersoner får alt for stor magt. Og desværre er det muligt at drage paralleller til nutiden, hvor løgn, konspiration, diktatur og nådesløse magtkampe stadig er en del af vores globale virkelighed.

Tirsdag d. 26. februar og onsdag d. 27. februar 2019. *WIND RIVER*

WIND RIVER. USA, Canada, England 2017. Instr.: Taylor Sheridan. Manus: Taylor Sheridan. Medv.: Jeremy Renner, Elizabeth Olsen, Graham Greene, Jon Bernthal, Teo Briones. Længde: 107 min.

Vi er i et indianerreservat i det snedækkede Wyoming. En ung indiansk kvinde findes frosset ihjel. Hun bliver fundet af den erfarne lokale jæger, der er martret af sin fortid. Da man tror, at der er tale om et mord, sender FBI en ung og uerfaren kvindelig efterforsker, så de sammen kan efterforske mordet. Nok er filmen en thriller, men det væsentlige i filmen er den historie, der fortælles om den amerikanske kulturs hundredårige upåagtede folkedrab på indianerne. Filmen bruger westerngenrens lovløse ødemærk med vidder af mytiske landskaber befolket med ensomme mænd til at lave en moderne samfundskritik af dele af det amerikanske samfund. Det skal ikke afsløres, hvordan filmen ender, for det er jo en thriller, hvor spændingen skal holdes til det sidste. Men det er ikke opløftende: Afmagt, dovenskab og apati er de dominerende følelser. Men det er en seværdig film med hjerte og indignation.

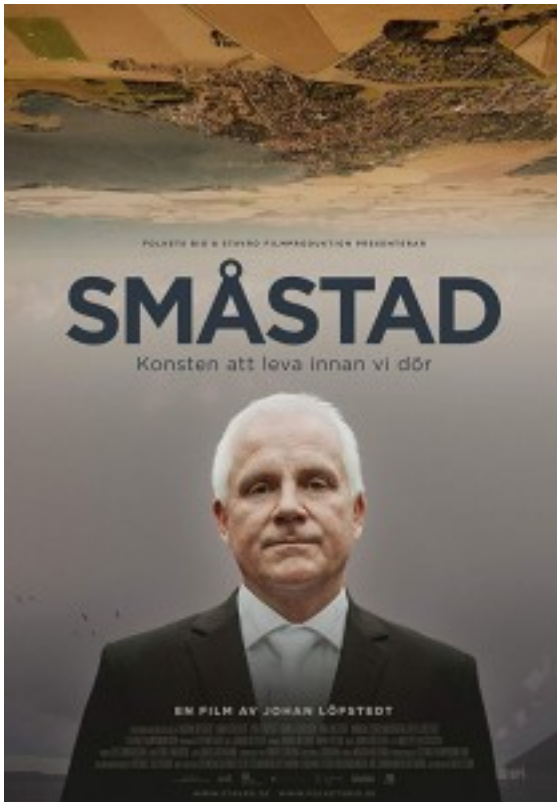

Tirsdag d. 12. marts og onsdag d. 13. marts 2019. YOUR NAME

KIMI NO NA WA. Japan 2016. Instr.: Makoto Shinkai. Manus: Makoto Shinkai. Medv.: Mone Kamishiraishi, Ryo Narita, Aoi Yuki. Animationsfilm. Længde: 106 min.

Teenagepigens Mitsuha bor i en søvlig afsidesliggende landsby i bjergene og drømmer om et andet liv i storbyen Tokyo. Her bor den arkitektstuderende Taki, der også har et travlt tjenerjob. Pludselig og på forunderlig vis begynder de to unge at bytte krop og leve hinandens liv. Deres omgivelser reagerer på deres ændrede adfærd, men selv husker de intet – det er som drømme. De unge skriver dagbog og aftaler spilleregler for deres forbyttede liv, og et slags venskab, ja måske en spirende kærlighed udvikler sig – men vil de nogensinde mødes? Og i hvilken virkelighed? Filmen blander med stor virtuositet adskillige genrer, eventyr, apokalyptisk tidsrejseromance ind i den japanske anime genre, hvor figurerne har store dådyrøjne og små munde. Hvad der sker, da en komet på kollisionskurs kommer for tæt på jorden og måske vil udslette Mitsuhas by, må man selv se. Men

det er en poetisk, mytisk, magisk og meget smuk film om tid og evighed, drømme og længsler. Hvis man holdt af Miyazakis film *Chihiro og heksene*, så er denne film et must.

Tirsdag d. 9. april og onsdag d. 10. april 2019. KÆRE FAR

SMÅSTAD. Sverige 2017. Instr.: Johan Löfstedt. Manus: Johan Löfstedt, Anna Potter. Medv.: Björn Löfstedt, Per Löfstedt, Gunilla Carlsén, Kino Löfstedt. Længde: 91 min.

I filmen møder vi Bjørn og hans 4 søstre, som er nærmest halvvejs i livet. Da deres far dør, må de hver især tage deres eget og deres fælles liv op til revision. Faderen har nemlig efterladt dem videohilsener, som får dem til at stille spørgsmål til de liv, de lever, og til de valg, som de har truffet og så derefter spørge sig selv, om der stadig kan laves om på noget? Instruktøren, Johan Löfstedt, bruger sin egen familie og deres erindringer til at skabe en fiktiv historie om den virkelige verden. Han bruger familiens gamle Super 8 og VHS-optagelser og klipper dem sammen med nutidens farvede billeder. Det er ikke vigtigt, om filmen er teater, dokumentar eller fiktion – den stiller nemlig gennem sine personers konfrontation med død og angsttabuer nogle spørgsmål inspireret af Wilhelm Mobergs roman fra 1963, *Din stund på jorden*. I den hedder det: Tag vare på dit liv, agt det vel! Smid det ikke skødesløst væk! For nu er din tid på jorden”. Man går klogere og opløftet fra filmen.

NB! I forbindelse med den sidste filmforevisning onsdag d. 10. april 2019 afholdes filmklubbens generalforsamling.